

Warszawa, dnia 28 stycznia 2014 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW

J. Giedroniec
Biuro Przewodniczącego
Wzrosty 28.01.14
505

DD3/0602/134/IMD/13/RD-4222/14

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

27.01.14

364 *Borusewicz*

W związku przekazaniem przy piśmie z dnia 19 grudnia 2013 r. Nr BPS/043-46-1985/13 tekstem oświadczenia Panów Senatorów: Marka Martynowskiego, Grzegorza Wojciechowskiego, Bogdana Pęka, Andrzeja Pajaka, Wojciecha Skurkiewicza i Roberta Mamąta złożonego w dniu 18 grudnia 2013 r. podczas 46. posiedzenia Senatu RP w sprawie udostępnienia pracownikowi samochodu do wykorzystywania go w celach prywatnych oraz wynajęcia dla pracownika lokalu mieszkalnego, uprzejmie informuję.

Przepisy ustawy z dnia 26 lipca o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361 z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą", nie normują zasad udostępniania pracownikom w/w świadczeń, gdyż kwestie te pozostają poza właściwością rzeczową tej gałęzi prawa. Ustawa ta reguluje natomiast skutki podatkowe związane ze świadczeniami otrzymanymi od pracodawcy w tym także polegającymi na udostępnieniu pracownikom samochodów do celów prywatnych.

Art. 12 ust. 1 ustawy za przychody ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy uważa wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne oraz wartość pieniężną świadczeń w naturze bądź ich ekwiwalenty, bez względu na źródło finansowania tych wypłat i świadczeń, a w szczególności: wynagrodzenia zasadnicze, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, różnego rodzaju dodatki, nagrody, ekwiwalenty za niewykorzystany urlop i wszelkie inne kwoty niezależnie od tego, czy ich wysokość została z góry ustalona, a ponadto świadczenia pieniężne ponoszone za pracownika, jak również wartość innych nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych.

W zależności od zasad przyjętych przez pracodawcę, korzystanie przez pracownika ze służbowego samochodu w celach prywatnych może stanowić przychód ze stosunku pracy, jeżeli jest świadczeniem nieodpłatnym lub częściowo odpłatnym.

Jeżeli pracodawca w regulacjach wewnętrznych (np. w regulaminie wynagradzania) określił, iż korzystanie z samochodów służbowych do celów prywatnych jest nieodpłatne, wartość takiego świadczenia oblicza się na podstawie art. 11 ust. 2-2b i dolicza do pozostałych przychodów ze stosunku pracy, co wynika z postanowień art. 12 ust. 1 ustawy.

Wartość pieniężną świadczeń w naturze określa się na podstawie cen rynkowych stosowanych w obrocie rzeczami lub prawami tego samego rodzaju i gatunku, z uwzględnieniem w szczególności ich stanu i stopnia zużycia oraz czasu i miejsca ich uzyskania (art. 11 ust. 2 ustawy).

Z kolei art. 11 ust 2a stanowi, iż wartość pieniężną innych nieodpłatnych świadczeń ustala się:

- 1) jeżeli przedmiotem świadczenia są usługi wchodzące w zakres działalności gospodarczej dokonującego świadczenia – według cen stosowanych wobec innych odbiorców;
- 2) jeżeli przedmiotem świadczeń są usługi zakupione – według cen zakupu;
- 3) jeżeli przedmiotem świadczeń jest udostępnienie lokalu lub budynku – według równowartości czynszu, jaki przysługiwałby w razie zawarcia umowy najmu tego lokalu lub budynku;
- 4) w pozostałych przypadkach – na podstawie cen rynkowych stosowanych przy świadczeniu usług lub udostępnianiu rzeczy lub praw tego samego rodzaju i gatunku, z uwzględnieniem w szczególności ich stanu i stopnia zużycia oraz czasu i miejsca udostępnienia.

Jeżeli świadczenia są częściowo odpłatne, przychodem podatnika jest różnica pomiędzy wartością tych świadczeń, ustaloną według zasad określonych w art. 11 ust. 2 lub 2a, a odpłatnością ponoszoną przez podatnika (art. 11 ust. 2b ustawy).

Od łącznej wartości uzyskanego dochodu (tj. od wypłaconego w danym miesiącu wynagrodzenia i otrzymanych od pracodawcy nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych) pracodawca oblicza i pobiera zaliczkę na podatek dochodowy i przekazuje ją do właściwego urzędu skarbowego (art. 31 i art. 42 ust. 1 ustawy).

Przychód po stronie pracownika nie powstaje, gdy udostępnienie przez pracodawcę samochodu służbowego do celów prywatnych następuje odpłatnie, na przykład na zasadach określonych w regulaminie lub umowie zawartej między pracodawcą a pracownikiem.

W związku z powyższym w przypadku nieodpłatnego udostępnienia pracownikom samochodów mają zastosowanie opisane powyżej zasady opodatkowania, obejmujące sposób ustalania wartości otrzymanego nieodpłatnie (lub częściowo odpłatnie) świadczenia, jak i poboru od nich zaliczki na podatek.

Odnosząc się kwestii dotyczącej wartości świadczeń ponoszonych przez pracodawcę z tytułu zakwaterowania pracowników uprzejmie wyjaśniam, iż zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 19 ustawy wynika, iż wolna od podatku dochodowego jest wartość świadczeń ponoszonych przez pracodawcę z tytułu zakwaterowania pracowników, do wysokości nieprzekraczającej miesięcznie kwoty 500 zł.

Zwolnienie to ma zastosowanie do pracowników, których miejsce zamieszkania jest położone poza miejscowością, w której znajduje się zakład pracy, a podatnik nie korzysta z kosztów uzyskania przychodów określonych w art. 22 ust. 2 pkt 3 i 4 ustawy, tj. nie uwzględnia kosztów uzyskania przychodów przysługujących pracownikowi z tytułu zamieszkiwania poza miejscowością, w której znajduje się zakład pracy (art. 21 ust. 14 ustawy).

Nadwyżka świadczenia z tytułu wynajmowania pracownikowi mieszkania służbowego ponad kwotę 500 zł podlega opodatkowaniu jak wynagrodzenie za pracę, tj. zgodnie z art. 32 ustawy.

Jednocześnie uprzejmie informuję, iż zgodnie z art. 293 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.) indywidualne dane zawarte w deklaracji oraz innych dokumentach składanych przez podatników, płatników lub inkasentów objęte są tajemnicą skarbową. Z treści tego przepisu wynika zatem, że ze względu na tajemnicę skarbową nie jest możliwe ujawnianie informacji zawartych w dokumentach składanych organom podatkowym przez podatników, płatników lub inkasentów, a także informacji uzyskanych przez organy podatkowe z innych źródeł, a odnoszących się do konkretnych osób.

Tajemnica skarbowa obejmuje wszystkie informacje o charakterze indywidualnym, łączące się z konkretną osobą i jej działalnością.

Natomiast zgodnie z przepisem art. 294 § 5 w związku z § 4 ustawy – Ordynacja podatkowa nie mają obowiązku zachowania tajemnicy skarbowej osoby, których dotyczą informacje taką tajemnicą objęte. Oznacza to, że zarówno podatnik, jak i płatnik mogą ujawniać dane w zakresie związanym z ochroną ich prywatności.

Jednocześnie pragnę wyjaśnić, iż działania kontrolne organów podatkowych dokonywane na podstawie przepisów ustawy – Ordynacja podatkowa, zobowiązują organy podatkowe do przestrzegania procedur określonych w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, z późn. zm.). Ponadto szczegółowy zakres działania naczelników urzędów skarbowych wynika z przepisów ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych (Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1267, z późn. zm.).

Z powołanych przepisów wynika, że celem kontroli podatkowej jest sprawdzenie, czy kontrolowani wywiązują się z obowiązków wynikających z przepisów prawa podatkowego.

Tym samym urzędy skarbowe obejmują swoimi działaniami kontrolnymi, również weryfikację prawidłowości rozliczenia kosztów związanych z wykorzystywaniem samochodów służbowych do celów prywatnych.

Z upoważnienia Ministra Finansów
SEKRETARZ STANU

Janusz Cichoń

Otrzymują:

1. Biuro Ministra (ds. RWPD-144054/2013)
w gmachu
2. odpowiedzi@nw.senat.gov.pl